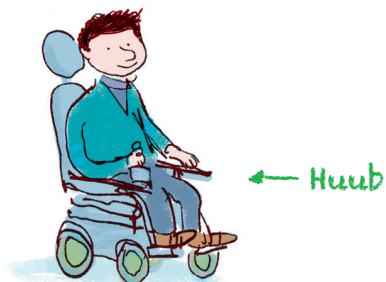

Berdie Bartels

Wedstrijd op wielen!

Lees dit eerst even

Ik zal me even aan jullie voorstellen: ik ben Huib. Ik hou van koekjes, van belletje trekken en van spullen verzamelen. Maar het meest hou ik van racen. En dan niet in mijn rolstoel, maar in een echte *racewagen*. Daar droom ik al mijn hele leven van. Sommige mensen zeggen dat dromen bedrog zijn. Maar sinds kort weet ik wel beter! Daar ga ik jullie in dit boek alles over vertellen.

Jullie zijn toch wel met zijn tweeën, hè? Dit boek moet je namelijk *samen* lezen. Het is zó geschreven dat het net lijkt of je er zelf bij bent. Waarbij? Dat ga ik natuurlijk nog niet verklappen!

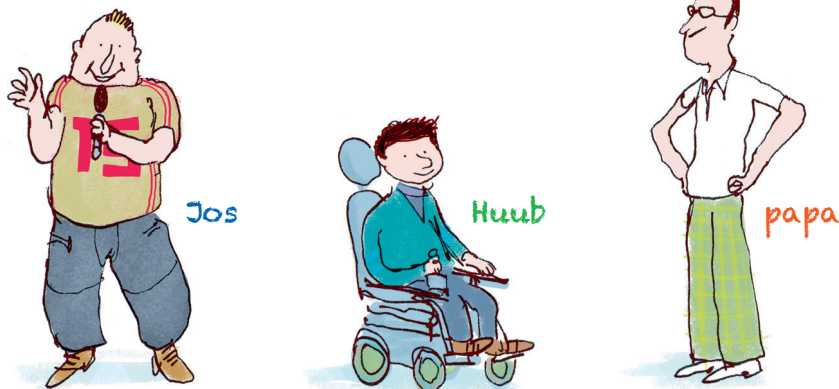
Voordat je begint, moet je een paar dingen weten:

- In ieder hoofdstuk staat wie er allemaal een rol in spelen. Verdeel steeds samen de rollen. Spreek ook af wie de verteller is: die leest de blauwe stukjes tekst. Let steeds goed op wie er aan het woord is. De naam van die persoon spreek je natuurlijk niet hardop uit.
- Soms zie je een *schuingedrukt* woord. Dat woord spreek je extra duidelijk uit.
- Staat een woord of zin in HOOFDLETTERS, lees dat dan EXTRA HARD.
- Staan er drie puntjes ... wacht dan even. Zo maak je de tekst éxtra spannend!

- O, zie je dat schuine streepje op het woord 'éxtra'? De lettergreep waar dat op staat, geef je extra nadruk.
- En staat een woord zó geschreven: on-ge-lo-fe-lijk, lees het dan in stukjes. Benadruk elk stukje.
- Soms staat er een streepje aan het eind van een zin, zoals hier –. Dat betekent dat degene die praat, wordt onderbroken door de ander. De ander moet dan dus snel beginnen met praten!

Zo moet het wel gaan lukken, toch? Kom vlug mee naar het eerste hoofdstuk!

Een draak met zes koppen

*Z*e zeggen weleens dat dromen bedrog zijn. Logisch, want een droom is natuurlijk zo nep als wat. Daar weet ik toevallig alles van. Maar soms lijken dromen zó echt, dat je er nogal van in de war kunt raken. Ook dáár weet ik alles van, helaas.

Vannacht was ik bijvoorbeeld op tv. Echt waar. Of, nou ja: ik heb het echt gedroomd. Ik werd ondervraagd door Jos Beerenkamp, die werkt voor Sport-uur. Dat is een tv-programma dat dus wél echt bestaat.

Kun je me nog volgen?

Als je Jos bent, speel je later in het hoofdstuk ook papa. Jos is verslaggever; hij praat hard en snel. Vergeet niet dat het midden in de nacht is, dus laat papa lekker slaperig klinken.

Jos

Wat een sensatie was dit weer, dames en heren! Tot het laatste moment hield Huub de spanning erin. Maar het is hem gelukt: Huub de Vries heeft de race gewonnen! En u hebt geluk, beste kijker. We hebben de winnaar weten te strikken voor een eerste reactie.

Huub, jongen, je hebt het weer geflikt! Van harte gefeliciteerd, kanjer!

Huub

Dank u, meneer, dank u wel!

- Jos** Vertel eens: wat gaat er nu door je heen, zo vlak na de wedstrijd?
- Huub** Pff, nou, dat is met geen pen te beschrijven, meneer. Ik sta nog te trillen als een rietje, zoals u ziet.
- Jos** Ja, ik zie het inderdaad. Maar het is je vergeven, hoor, want je bent de winnaar! Je hebt tijdens de race wel *alles* uit de kast moeten trekken, hè?
- Huub** Dat kunt u wel zeggen, en zeker niet alleen *tijdens* de race ...
- Jos** Dat geloof ik graag, Huub. Je hebt hier maandenlang keihard voor getraind, hè? En dan had je ook nog de zwaarste tegenstander die je maar kon hebben. De nummer één van de wereld!
- Huub** Maar het is me gelukt! Ook al ging het in de laatste bocht nog *bijna* mis ...
- Jos** Bijna, maar niet helemaal! En dat betekent dat je zo de beker krijgt! Ga maar vlug naar het erepodium, Huub, anders loop je die beker nog mis!

Huub schudt Jos de hand en gaat er vlug vandoor. Het publiek juicht en klapt als hij het podium opklimt. Huub steekt zijn handen omhoog. Iedereen gaat staan.

Even later klinkt het volkslied door het bomvolle stadion. Huub heeft een brok in zijn keel. Er prikken tranen achter zijn ogen. En die tranen willen er nú uit.

Huub slikt, kucht, kreunt en dan schrikt hij wakker. Hij zit rechtop in bed. Er rollen dikke tranen over zijn wangen.

Huub PAP! Oewoewoeoe ... PAPAAA!

Papa komt met een slaperig hoofd Huubs kamer binnengerend.

papa Huub, lieverd, wat is er aan de hand? Heb je je pijn gedaan?

Huub Oewoewoe ... papa, ik heb ... er was ...

papa Rustig, Huub, adem even heel rustig in ... en uit ...

Huub Woeeoehoehoe ... woe ... woe-pff ...

papa Goed zo, rustig maar, jongen, ik ben bij je. Wat is er nou toch allemaal gebeurd? Waar ben je zo van over je toeren geraakt?

Huub Ik ... er ... er was een wedstrijd en het was een zware race en toen ... toen heb ik *gewonnen!*
WOEHOEHOEOE ...

papa Maar dat is geweldig nieuws! Gefeliciteerd, geef me de vijf, man! Welke prijs heb je eigenlijk gewonnen? Een medaille, een grote zak vol geld, of –

Huub Nee, een beker! Woehoehoehoe ...

papa Maar daar hoeft je toch niet om te huilen?

Huub Jawe-he-hel, want dat kán helemaal niet, dat ik een race win ...

papa Hoezo niet? Je hebt net toch zeker de hoofdprijs gewonnen?

Huub In mijn droom, ja ... Hartstikke nep dus. In het echt kan ik niet eens aan zo'n race *meedoen*. Zie je me al gaan, in mijn rolstoel achter de racewagens aan?

papa Dus gelukkig bestaat er zoets als dromen! Wees blij! In je dromen kan álles! Ik heb net toevallig nog gevochten met een draak. Met zes koppen, welteverstaan.

Huub Echt?! Heb je dat echt gedaan, pap?

papa Nou, echt gedáán ... Ik heb het in elk geval echt *gedroomd!*

Huub Had je een zwaard dan? Of een ander wapen om zijn zes koppen eraf te hakken?

papa Tuurlijk niet. Wat dacht je jongen, ik versloeg hem met mijn blote handen!

Huub Haha, dat zou ik weleens willen zien! Hoe jij een draak verslaat met je blote handen!

papa O, dat kan, hoor.

Huub Huh?! Hoe kan dat dan?

papa Heel simpel: doe je ogen maar eens dicht.

Huub Oké, en nu?

papa Nu denk je zo hard als je maar kunt aan een heel lelijke draak. Met vlijmscherpe, verrotte tanden in alle zes zijn reusachtige bekken ...

Huub Haha, ik zie hem helemaal voor me, pap!

papa Mooi, nu denk je mij erbij, in mijn pyjama. Je weet wel, die met die paarse streepjes ...

Huub Haha ... en nu?

papa Nu mag je de rest er helemaal zelf bij dromen.

Huub Zzz ...

papa Huub? Slaap je, of neem je me weer eens in de maling?

Nee, Huub neemt papa deze keer niet in de maling. Huub slaapt. En hij ziet hoe zijn vader een lelijke draak te lijf gaat. De allerlelijkste draak die Huub ooit heeft gezien. De draak slaat zijn scherpe klauwen uit en spuwt gifgroene vlammen de lucht in. Hij gromt en blaft en krijst, allemaal tegelijk. Maar papa is niet bang. Papa vecht terug en ... hij verslaat de draak, met gemak. Met zijn blote handen, welteverstaan!

Rolstoelhengel

Van binnen zitten word ik chagrijnig, dus het liefst ben ik buiten. Vooral nu het vakantie is. Buiten valt namelijk altijd wel iets te beleven. Vooral als ik met Elisa ben.

Elisa is mijn buurmeisje en mijn beste vriendin. Ze is grappig, ze durft bijna alles en ze is ook nog eens superhandig. Perfect, want met Elisa is het dus nooit saai.

Gelukkig kwam ze daarstraks vragen of ik zin had om buiten te spelen. Dat liet ik me geen twee keer vragen, natuurlijk. Maar nu lijkt het erop dat het toch een heel saaie middag gaat worden ...

Elisa Hé, Huub, niet in slaap vallen, hoor! Dat is veel te gevaarlijk hier!

Huub Huh?

Elisa Joehoe, Hupie, wakker blijven slaapkop, anders gebeuren er ongelukken!

Huub Huh? Wie ... wat ... waar ... waar bén ik?

Elisa Dat weet je toch: in het gras naast de sloot achter de supermarkt!

Huub Maar ...

Elisa Waar zou je anders moeten zijn? Je bent hier toch echt zelf naartoe gereden net. Of, nou ja, nét ... We zitten hier al zeker een uur in het water te turen.

Huub O ja.

Elisa Als je niet uitkijkt, lig je zo meteen met stoel en al in de sloot!

Huub Heb je eigenlijk al beet gehad?

Elisa Nee, volgens mij hebben die vissen er vandaag totaal geen zin in. Die zijn er natuurlijk snel vandoor gegaan toen ze ons zagen. Lekker een blokje om met zijn allen!

Huub Nou, ik geef ze groot gelijk. Ik zou ook honderd keer liever iets anders gaan doen. Iets spannenders, beter gezegd. Ik zei het net toch al?

Elisa Wat zei je al?

Huub Dat vissen *saaï* is, saaier dan saai zelfs. Stoel parkeren, hengel pakken, brood eraan en dat is het dan. En vervolgens zit je maar een beetje af te wachten.

Elisa Maar dat is toch juist spannend?

Huub Soms begrijp ik echt geen snars van jou, Lies. Hoe kun je dat nou *spannend* vinden? Een autorace, dát is pas spannend. Of voor mijn part een potje mens-erger-je-nieten. Dan kun je tenminste nog proberen of je kunt *winnen*. Maar een *vis* vangen ...

Elisa Je weet toch nooit wanneer je beet hebt? En als je beet hebt, blijft het nog steeds spannend. Je weet nooit wat er aan je haak zit. Misschien heb je wel een dikke vette snoekbaars te pakken!

Huub Ja, of een piepklein pietepouterig minikikkervisje.

Elisa Pff ... Soms ben jij echt een zeurpiet, Huub de Vries.

Huub En soms ben jij een saaie troela, Elisa van Putten!
Dus zullen we nu dan maar iets spannends ...
Elisa HUUB! TRÉKKEN, HUUB!
Huub Huh?!

Elisa Je hebt beet! Trek die hengel nou omhoog, vlug!
Huub Dat dóe ik, maar het *lukt* niet, Elisa ...

Huub trekt zo hard hij kan aan de hengel. Elisa springt overeind en gooit haar hengel in het gras. Van de spanning huppelt ze wild heen en weer, van haar ene voet op haar andere. Ze klinkt bezorgd.

Huub Pff ... er is geen beweging in dat ding te krijgen, Lies!
Elisa Blijf nou trekken, Huub!
Huub Dat doe ik ook, maar –
Elisa PAS OP! Straks kieper je het water in. Dan moet ik *jou* uit de sloot vissen!
Huub Haha, dan moet je wel iets lekkerders aan je haak doen! Ik háát oud brood!
Elisa Geen grappen nou, Huub, trékken! Volgens mij heb je echt de aller-allergrootste megavis ooit te pakken!
Huub Maar ik durf niet harder te trekken. Ik ben bang dat ik zo dan echt in het water lig. Dat beest zit muurvast, in de blubber of zo ...
Elisa Wacht, laat me even nadenken ... We moeten iets anders verzinnen om hem uit de sloot te krijgen.

Huub en Elisa kijken om zich heen of er iets bruikbaar ligt. Maar er ligt alleen maar gras ...

Plotseling heeft Elisa een idee. Ze rent naar de supermarkt. Huub blijft verbaasd achter.

Even later komt Elisa, buiten adem, terug bij de sloot. Ze heeft een

stuk touw onder haar arm. En ze sleept een soort houten vlonder achter zich aan.

Huub Wat heb je dáár nou?

Elisa Goed, hè? Gevonden tussen de troep achter de supermarkt!

Huub Maar wat *moet* je daarmee? Dat is toch zo'n ding uit een vrachtwagen? Hoe heet dat ook alweer?

Elisa Geen idee. Maar het komt inderdaad uit een vrachtwagen. Wacht ...

Elisa knoopt het touw stevig vast aan Huubs stoel. Dan sleept ze de houten vlonder naar de waterkant. Daar zet ze hem rechtop, en dan geeft ze het gevaarte een zetje. Met een plof valt hij om. Precies over de sloot.

Wedstrijd op wielen!

*Huub heeft een droom: meedoen aan een wedstrijd.
Een echte wedstrijd, met echt publiek en echte prijzen.
En dat hij wint! De hoofdprijs, welteverstaan. Want
aan een wedstrijd doe je mee om te winnen, nietwaar?
Maar die droom gaat natuurlijk nooit van zijn leven
uitkomen. Dat weet Huub voor honderd procent zeker.
Of vergist hij zich misschien?*

Als je dit boek gaat lezen, zul je horen wat er gebeurt.
Horen ja ... Het is de bedoeling dat jij hardop gaat lezen.

Samen met een vriend of vriendinnetje speel je de
verschillende rollen in het verhaal.

Veel plezier!

*van Berdie Bartels
met tekeningen van Lars Deltrap*

← Huub

Elisa →

NUR 282/283

ISBN 978-90-487-1658-6

9 789048 716586

9+

toneellezen

techniek

zwijzen.nl